

Sammanträdesdatum
2025-10-14Beteckning
Dnr: 25RS9907

Svar på interpellation om ambulanspersonalens arbetsmiljö

Till regionfullmäktige har kommit en interpellation från Sebastian Cehlin (M) om ambulanspersonalens arbetsmiljö. I interpellationen ställs följande frågor:

- *Hur säkerställer Region Örebro län att ambulanspersonal inte skickas ut i potentiellt farliga situationer utan korrekt information och riskbedömning?*
- *Är regionen beredd att införa ett system för flaggning av högriskadresser eller risksituationer, så att ambulanspersonal tydligt informeras innan larm?*
- *Hur fungerar samverkan mellan ambulans, polis och SOS Alarm vid hotfulla situationer och anser Behcet Barsom att dessa rutiner är tillräckliga?*
- *Vilka konkreta åtgärder planerar regionen för att stärka säkerheten för ambulanspersonalen – exempelvis skyddsutrustning, utbildning, överfallslarm eller gemensamma larmrutiner med polisen?*
- *Hur följer Region Örebro län upp incidenter där ambulanspersonal utsatts för hot eller våld, och vilken statistik finns över dessa händelser i vårt län?*
- *Har regionledningen dragit lärdomar av det som skett i Nordanstig och andra regioner, och vilka förändringar avser man att genomföra i Örebro län för att undvika liknande tragedier?*

Jag vill med anledning av interpellationen lämna följande svar:

Ambulanspersonal arbetar ute i samhället i alla olika miljöer där människor vistas. Problematiken med hot och våld är därför mer komplex för ambulanspersonal än för de flesta andra yrkesgrupper.

När ambulanspersonal rycker ut för att rädda liv och säkerställa att den som

behöver vård får det, sker det ofta med knapphändig information och under tidspress. Om ambulanspersonalen bedömer att platsen inte är säker har de tydliga instruktioner om att inte åka fram till den hjälpsökande. Vid misstänkta situationer kontaktas alltid polis. Om det finns misstanke om psykiatrisk sjukdom tar ambulanspersonal i vårt län hjälp av en särskild bedömningsskala för att bedöma hur farlig en situation är.

Att helt säkerställa att ambulanspersonal inte skickas till potentiellt farliga situationer är i praktiken inte möjligt. Därför är det upp till varje ambulansbesättning att göra bedömningen om det är säkert på plats eller inte. Om de väljer att inte åka fram behöver hälso- och sjukvården på något annat sätt säkerställa att patienten får hjälp om det är nödvändigt. Både personalens arbetsmiljö och patientsäkerheten behöver tillgodoses.

Alla larmsamtal till 112 besvaras av SOS Alarm. I de operativa rutinerna för hur de ska samarbeta med ambulansverksamheten finns tydliga instruktioner om att de ska informera ambulanspersonalen muntligt vid misstankar om hotfulla situationer.

Samarbetet mellan de som är inblandade i larmkedjan underlättas i vårt län av att ambulansverksamheten finns representerade på den gemensamma ledningscentral som finns i Örebro. Här finns också bland annat SOS Alarm och polisens ledningscentral. Under delar av dygnet finns här från ambulansverksamheten ett inre befäl och/eller sjuksköterska.

Det som i debatten ofta kallas ”flaggning av högriskadresser” handlar i grunden om att ge ambulanspersonal tillgång till information från polisen. Direkt överföring av uppgifter från polisens brottsregister och misstankeregister till ambulanspersonal har i Sverige inte ansetts juridiskt möjlig. Det skulle troligen underlätta ambulanspersonalens arbete, men är inte en fråga som regionen äger. Till saken hör att flaggning på adressnivå kan fördröja vård till patienter som själva inte varit hotfulla tidigare, men som befinner sig på en adress som på grund av andra personers beteende klassas som högriskadress.

I ambulansjournalen dokumenteras om en patient varit aggressiv eller våldsam tidigare mot ambulansen. Dessa uppgifter har regionens personal på den myndighetsgemensamma ledningscentralen tillgång till, och kan meddela ambulans på väg till patienten.

När det gäller frågan om skyddsutrustning för ambulanspersonal pågår en dialog med skyddsombud och personalens fackliga representanter. Det är viktigt att personalen har tillgång till den utrustning som de bedömer ger ett

tillräckligt skydd för att utföra arbetet. Samtidigt får inte tillgång till säkerhetsutrustning göra att personal utsätter sig för större faror än vad som är rimligt.

Alla incidenter i länet där ambulanspersonal utsätts för hot och våld följs upp inom verksamheten. Det finns rutiner för att SOS Alarm ska kontakta ambulanschef i beredskap om deras operatörer får kännedom om hot och våld. Det är viktigt och angeläget att personalen uppmärksammar arbetsledningen på hotfulla situationer, för att incidenter ska kunna följas upp. Enligt en enkät till ambulanspersonal i Örebro 2021 utsätts personalen för hot eller våld vid mindre än en procent av uttryckningarna.

Efter händelsen i Nordanstig har ambulansverksamheten i Örebro län haft dialog med polisens ledningscentral. Detta har lett till att polisens samverkansledare i större utsträckning lyssnar på larmsamtal om ambulanstransporter för att snabbare kunna följa med ambulanspersonal vid misstanke om hotfulla situationer. Vidare kommer ambulansverksamheten att se över sina rutiner om hot och våld, samt vilket behov det finns av ytterligare utbildningsinsatser inom verksamheten,

För att göra arbetsmiljön så säker som möjligt för ambulanspersonalen krävs ett nära samarbete i hela larmkedjan. Ambulansverksamheten har dialog med SOS Alarm för att relevant information från larmsamtalet alltid ska nå fram till ambulans som larmas ut. Även inom hälso- och sjukvården krävs en nära dialog mellan verksamheter, till exempel om psykisk ohälsa och psykisk sjukdom, för att patienterna ska få den vård de behöver, samtidigt som ambulanspersonalen får en acceptabel arbetsmiljö.

Jag anser mig härmed ha besvarat interpellationen.

Behcet Barsom

Ordförande i hälso- och sjukvårdsnämnden